

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Egyetlen Dunauszoda áll a középosztály rendelkezésére*

Forrás: *Pesti Lapok*

Bn

1924. 7. 16

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy *613.47*

Hely *Dunafürdő*

Idő *"1924"*

Személy

Helyezés *362.13 "1924"*

Közp. nyomt. X)

Egyetlen Dunauszoda áll a középosztály rendelkezésére

Az ingyenesuzodákban megkezdik a rendőrlégénység úszástanítását

(Székesfehérvárról.) Amióta minden átmenet nélkül beköszöntött Budapestre a forróság, vagyis már néhány hete, kiderült, hogy Budapest, amely a háború előtt fürdővárosnak készült egyáltalában nem képes helytállni, amikor a frissülésre várók hatalmas tömegekben rohamozzák meg fürdőit és uszodáit. A különböző strandfürdők zsúfoltsága állandóan szemléltető bizonyítékát adja ennek és folytonosan telve vannak az összes fürdők uszodamedencéi is. Nem szabad azonban elfelejtenünk, hogy a fürdők uszodái legnagyobb részben csak a víz frissítő áldását adják meg a melegtől elkínzott embernek, anélkül, hogy testét egyszersmind a levegő jótévő hatásának is kitenne, vagy legalább is nem olyan mértékben nyújtják a szabadságot, mint kellene. A strandfürdők pedig bizonyos fokig kiesnek az átlagember közlekedési útvonalaiból és jóformán fánapot kell rászánni annak, aki strandfürdőn nyaral. Erre pedig az, aki állandóan dolgozik, aligha képes.

Azoknak a társadalmi rétegeknek, amelyeknek munkanapja korán reggel kezdődik és hat órákor, vagy még későbbén végződik, a háború előtt és a háború alatt valóságos áldás volt a Dunafürdők intézménye. Ezek az uszodák könnyen hozzáférhetők voltak, nem igényeltek idővesztést és a büs vízen kívül jó levegőt, sőt még a késő alkonyati órában is napfényt nyújtottak. Ezek a Duna-uszodák ma fokozott mértékben fontosak volnának, azonban a lehető legkevesebb állanak a közönség rendelkezésére.

Ezelőtt négy öt nagyobb méretű Duna-uszoda fogadta magába a fölfrissülni vágyókat: a Bodnorféle, az Erzsébethid lábánál, a Depinvi-féle a Vigadónál, a Scholtz-féle a Margithídnál, a Beitscher-féle úgynevezett Nemzeti Uszoda és Budán a Lánchíd lábánál a Margit-fürdő. Ezek közül az utolsó, a Beitscher-féle 1921-ben szűnt meg és helyén a főváros nyitott 1922-ben Duna-uszodát. Budapestnek egyetlen Duna-uszodája ma ez, ahol a középosztály dolgozó tagjai könnyen fölfrissülést szerezhetnek. Ezenkívül három ingyenes uzoda van üzemben a parlamentnél Óbudán és a Ferenc József hídnál, ezeket azonban nem nagyon látogatják.

A fővárosi uszodában délelőtt 8-11-ig nők fürdenek. Sok köztük a kereskedő felesége, még több a fiatal lány, de néha az arisztokrácia hölgytagjai is megfordulnak itt. Tizenegy órától férfiaké a hely, ügyvédek, orvosok és magasrangú tisztviselők, katonatisztek keresik föl ezt az intézményt. Melegebb napokon hatszáz szekrényjegyet és két-háromszáz kabinjegyet adnak ki, a személyzet azt állítja, hogy csak azért nem többet, mert nincs több hely. Ha nagyobb volna az uszoda, jóval többen fordulnának meg benne, mert meleg napokon nagyon sokan távoznak el anélkül, hogy bejuthattak volna. Ebben az uszodában az idényjegy ára 250.000 korona, a havi bérletjegy ára 100.000 korona, kabinjegy 6000, szekrény 4000 volt a mai napig. Holnaptól kezdve az árak valamivel emelkedtek. Az idényjegy változatlan maradt, a havijegy 140.000, kabinjegy 3000 és szekrényjegy 5000 koronára drágult. Lepedőt 3000 koronáért, úszóruhát és törülközőt 1000-1000 koronáért úszóleceket 3000 koronáért kaphat bárki és így nem kell csodálkoznunk, ha a középosztály mind sürge-többen érzi annak szükségességét, hogy lehetőség szerint még az idén, vagy legalább is jövőre, több Duna-uszoda helyeztessék üzembe.

Az ingyenesuzodákban csupán fürdőruháért számítanak föl igen mérsékelt összegeket. Úgy értesülünk, hogy az ingyenesuzodákban a közeljövőben meg fogják kezdeni az államrendőrség budapesti légénységének úszástanítását. Erre a célra külön rendezkednek be az ingyenesuzodák.

Magyarosági közlöny 1923